

Meena

Štirje obiski zdravnika

Pozdravljeni, jaz sem Meena. Tole je moj brat Raju in moja mala sestra, Rani. In tole je moj papagaj Mithu. Povedala vam bom zgodbo o tem, kako smo pomagali Rani k zdravemu odraščanju, brez otroških bolezni.

Ko je bila Rani še dojenček, nam je učiteljica v šoli govorila o pomenu cepljenja otrok. Cepljenje zavaruje otroke pred mnogimi nevarnimi boleznimi. Pri nas, v Nepalu, je še posebej pomembno, da vse otroke do prvega leta starosti štirikrat cepimo, da jih zavarujemo pred nekaterimi smrtonosnimi boleznimi. Še posebej v državah v razvoju, kamor spada tudi moja dežela, je cepljenje še kako pomembno. Otrokom rešuje življenje. Obvaruje jih predvsem pred šestimi nalezljivimi otroškimi boleznimi: davica, otroška paraliza, oslovski kašelj, tetanus, ošpice in tuberkuloza.

Rani smo prvič peljali na cepljenje, ko je bila stara šele 6 tednov. Rani ni marala injekcij. Zato sva jo skupaj z Mithujem razvedlira.

Zdravstvena delavka je dala mami kartonček, v katerem bodo zapisani vsi obiski Rani pri zdravniku in vsa njena cepljenja. Kartonček moramo varno shraniti, saj ga bo Rani potrebovala, ko bo prvič šla v šolo.

Kasneje tisti dan je Rani dobila vročino. Zdravstvena delavka nas je potolažila, da je to povsem običajno.

Mesec kasneje smo Rani pripeljali na drugi obisk. Tokrat ni jokala. Naslednji mesec je Rani zbolela. Mama pa je povedala, da je kljub temu pomembno, da jo pravočasno cepimo. Zato smo jo vseeno odpeljali v zdravstveni center.

Ko je bila Rani stara devet mesecev smo zdravstveni center obiskali zadnjič. Rani se nikogar več ni bala. Celo pogumno je potegnila zdravstveno delavko za nos.

Tudi sama sem pripravila Rani kartonček o cepljenju. Vsakič, ko je bila cepljena, sem to označila na kartončku. Ali imaš tudi ti mlajšega bratca ali sestrico? Ali veš, kdaj je bil cepljen? Ali se spomniš, kdaj si bil ti cepljen?

Slišala sem, da na svetu še vedno umre 1,7 milijona otrok za posledicami bolezni, ki bi jih lahko preprečili s cepljenjem. Tudi pri nas veliko otrok umre zaradi ošpic, davice, oslovskega kašlja. Nekateri otroci imajo celo življenje težave, saj se na njihovem telesu poznajo sledi bolezni – težko hodijo, ne morejo se igrati, slabo vidijo ali slišijo, ne morejo si zapomniti ničesar, niti imen prijateljev. Zato je cepljenje pri nas še kako pomembno. Ti otroci prihajajo iz revnejšega okolja. Naša družina ni revna, saj lahko vsi spimo v postelji in vsak dan jemo toplo hrano. Moja mama je zelo pametna in ve, kaj je potrebno storiti, če zbolim. Čeprav doma nimamo niti telefona, ne računalnika in ne avtomobila, smo veliko bolj premožni, kot nekateri moji vrstniki.

Veliko njihovih mamic ni hodilo v šolo in zato ne vedo kaj storiti, ko njihovi otroci zbolijo. V revnih družinah bolj poredko pošljejo otroke v šolo, saj jih potrebujejo doma, da pomagajo pri opravilih in skupaj s svojimi starši služijo kruh. Na poljih velikokrat srečam otroke moje starosti.

Zato je pomembno, da pomagamo tudi tistim otrokom, ki prihajajo iz revnejših družin in iz vasi, kamor se zdravniki zelo poredko zapeljejo. Vendar pa zadnje čase vse bolj pogosto srečam zdravstvene delavce in zdravnike na kolesih, ki prevažajo cepiva in injekcije za cepljenje otrok v manjših vaseh, kamor vodi včasih le ozka steza. To so zdravniki in medicinske sestre, ki s pomočjo donacij UNICEF-a kupijo cepiva in pripravijo vse potrebno za cepljenje otrok v revnejših območjih naše dežele in drugih držav po svetu.

UNICEF programe cepljenja otrok podpira tudi s pomočjo donacij, ki jih prejme od prodaje Punčk iz cunj. Punčka iz cunj je priljubljen projekt, ki poteka v slovenskih vrtcih in šolah ter tudi med drugimi, starejšimi prostovoljci. Vsaka izdelana punčka stane 20 evrov, kar je dovolj za vse stroške cepljenja enega otroka v državah v razvoju.

